

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967208944/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Skillinger; men endskiønt det skaffede mig Frost i alle mine Fingre, holdt jeg dog den kolde Bog til Trods for Svie og Smerte med mine elendige Hænder, og vilde ikke engang spille saa megen Tiid at varme dem imellem under Dynen.

Til Dem, min Ven, tør jeg uden Forfængelighed sige, at neppe noget Fruentimmer kan gjøre meere med sine Hænder end jeg, men alt hvad jeg veed og kan havde jeg lært førend jeg fyldte mit Niende Aar. Dette reyste sig ingenlunde af Lyst til Arbeydet, ney; Langt fra, Haabet at vinde meere Tiid til at Læse, naar jeg intet meere havde at Lære var min eneste Drivfieder. Nu skulde jeg da Lære at skrive, men en større Ulyst kan ingen Barn lære noget med, end jeg havde for at skrive, og for io før io heller, at Blive af med min Skrivemester anvendte jeg saa megen Fliid, at jeg ikke fik meere end 39 Tiimers *Information*, og det er alt hvad min Underviisning har kostet mine Forældre; thi min Læsning havde min Beste Fader Betalt, og sye lærte jeg af min Moder og Bestemoder.

Da jeg var Elleve Aar var jeg ikke allene Ligesaa høy, som jeg er endnu, men endog gifte færdig, førend jeg Blev fiorten ønskede min Bedstemoder at have mig hos sig, men da hun havde skiftet med sine Børn, og følgelig kunde give bort i Levende Live hvad hun vilde, saa frygtede min Moder for, at hendes Arve Part maatte Blive formindsket, ved det jeg fik, og derfor afslog hun sin Moder sin Begiering; thi man var vis paa, at hun ikke gav mig noget, saa længe jeg var hos mine Forældre, fordi hun vidste, at jeg da jntet godt fik af det. Den første *May* 1746 tog Gud hende til sig, og Berøvede mig min sidste Trøst og Biestand. Baade mine *Oncles* og min Moder havde meere end hundrede Gange hørt hende sige, at adskillige af hendes Nips vare mine, men hun glemte dem kun til min *Confirmations* Dag, da jeg skulde pyntes med dem, og dette var ventelig Aarsagen hvorfor

man forhaalede min *Confirmation* saa længe, og afslog hende paa sit Syge Leye den Bøn, at Lade mig *confirmere* til Paaske i stæden for til Mikkels Dag, ventelig har man frygtet for, at hun ikke vilde lade det Blive ved de Ting hun havde sagt; thi deres
15 heele Værd kunde være lidet over 30 Rdr, men endskiøndt hun efterlød sig over 12000 Rdr Bekom jeg ikke det mindste Stykke af det, der var mig givet.

Nu kommer jeg til en Betydelig *Periode* i mit Liv, og maaskee kan jeg her gjøre mig selv den Bebreydelse, at jeg ikke tog Fornuft->
20 ten noksom til Raade; thi Forsynet aabnede mig her en Vey til at undgaae mange af de Bekymringer og Ubehageligheder, som mit Liv har været et Rov for. En Mand paa nogle og tredive Aar, meere smuk end Hæslig, med temmelig god Formue, i en anseelig Rang, og Bekiendt hos alle for en værdig og duelig Embeds
25 Mand fik ved en Hændelse mig at see i min dybe *Neglige* faa Dage efter, at jeg havde fyldt Femten Aar. Dette Syn gjorde et Besynderligt Jndtryk hos ham, og da han kom op til min *Oncle*, som han spurgte om, da han saae mig, Begyndte han at true ham med, at han vilde fortælle hans Kiereste, at han havde den deyligste
30 Pige i heele Byen i sit Huus. Min *Oncle* svoer paa, at der ikke var een i Huuset, der kunde kaldes smuk, end sige deylig. Men efter en nøyere Beskrivelse, svarede min *Oncle*, ey saa har det været min Søster Daatter De har talt med, som er af og til nogle Dage hos sin Moder, som forestaaer Huuset siden min Moders Død.
35 Kort derefter Bad han sig til Giest hos min *Oncle* til Dagen der paa, men tillige, at han maatte *presentere* ham for min Moder førend han kom til at spiise. Dette skedte, men<» jeg var hjemme, saa han ikke fik mig at see, men hvad enten min *Oncle* mærke-> de hans Hensigter, eller han havde Bedet ham derom, saa Bad
40 min *Oncle* min Moder at sende Bud efter mig.

Bekiendtskabet var nu giort, og Blev troeligen fortsat, og det